

ДО
**КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
 НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**
 ПО
КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО
№ 12 ОТ 2016 Г.

СТ А Н О В И Щ Е

ОТ
СДРУЖЕНИЕ
„СЪЮЗ НА ПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ НА
ЕКОЛОГИЧНА ЕНЕРГИЯ-ВГ“,
 със седалище и адрес на управление гр. Благоевград,
 ул. „Тодор Александров“ № 23, ет.6., офис 61, тел:
 0893 352 436

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С Определение на Конституционния съд на Република България (КС) от 13.10.2016 г. Сдружение „Съюз на Производителите на екологична енергия –ВГ“ (СПЕЕ-ВГ) е конституирана като заинтересувана страна по конституционно дело № 12 от 2016 г. Делото е образувано по искане на 49 народни представители от 43 –то Народно събрание за установяване на противоконституционност на ал.1, ал.2, ал.3, ал.4 и ал.5 на пар.18 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗЕ, обн ДВ бр.56 от 24.07.2015 год.), поради противоречие с чл.4, ал.1, чл.19, ал.2 и ал.3 от Конституцията на Република България и чл.63 от ДФЕС.

Във връзка с определението на КС, СПЕЕ-ВГ изразява становище, като заявява, че приема за основателно искането на 49 народни представители от 43 – то Народно събрание за обявяване за противоконституционни на посочените разпоредби.

СПЕЕ-ВГ се присъединява към мотивите в искането на народните представители от 43 – то Народно събрание, като изтъква и следните допълнителни съображения:

На 22.07.2015 год. Народното събрание на Република България прие Закон за изменение и допълнение на ЗЕ (обн. В брой: 56, от дата 24.7.2015 г.), като направи изменения и допълнения на ЗЕВИ с ПЗР на ЗИД на ЗЕ:

- I. **Нов § 18.** (1) За производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергийни обекти, които са изградени със средства от национална или европейска схема за подпомагане и по отношение на които заявления за подпомагане са постъпили до влизането в сила на Закона за енергията от възобновяеми източници, се прилагат цените по чл. 31, ал. 8 от същия закон, които последно са определени с решение на Комисията за енергийно и водно регулиране към датата на влизането в сила на този закон.

Мотивите за приемането на текста са: “По силата на § 11 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗЕВИ (обн. ДВ, бр. 35 от 2011 г.) съществуват производители на електрическа енергия от възобновяеми източници чрез енергийни обекти, изградени със средства от национална или европейска схема за подпомагане, които прилагат преференциални цени, неотчитащи предоставените средства за подпомагане. **Това са производителите, които са подали заявления за подпомагане преди влизането в сила на ЗЕВИ. С предлаганите нови разпоредби се постига преодоляване на двойното подпомагане на тези производители под формата на пълни преференциални цени и средства от национална или европейска схема, каквото е недопустимо.**”

С този текст, считано от 31.07.2015 год. (пар. 18 ал.3) произведената електрическа енергия от фотоволтаичните централи на засегнатите от промяната лица (Производители) ще бъде изкупувана по преференциални цени по ниски средно с 3 пъти.

Като прие този текст НС наруши:

1.чл.108 пар.2 от ДФЕС:

1.1.Променена е преференциалната цена без за това да има решение на Комисията, с което е установено, че предоставена от държавата или чрез ресурси на държавата, е несъвместима с вътрешния пазар в съответствие с член 107, или че тази помощ е била използвана не по предназначение;

a. Нещо повече, при липса на решение от ЕК с което последната определя дали преференциалната цена за енергията от ВЕИ е допустима държавна помощ, Държавата е приложила механизъм за отмяната/ промяната и, който е в нарушение на националното законодателство;

b. За да достигне до констатацията **“постига преодоляване на двойното подпомагане на тези производители под формата на пълни преференциални цени и средства от национална или европейска схема”** Държавата не е провела никакви процедури, никой от нас не е уведомен, както и не ни е предоставена възможност за становище, мнение, възражение;

c. Дори и да се приеме, че преференциалната цена е държавна помощ, Държавата-членка е била длъжна когато предоставя нова минимална помощ преди това да провери дали с нея общият размер на минималната помощ, получена от предприятието през периода, обхващащ съответната данъчна година и двете предходни данъчни години, няма да надхвърли тавана, установен в член 2, параграф 2 (чл.3 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) No 1998/2006 НА КОМИСИЯТА, от 15 декември 2006 година, относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ).

d. Няма данни, че предоставената държавна помощ (засегнати са Производители на електрическа енергия от ВЕИ, които са получили подпомагане по две европейски мерки - мярка 311 и мярка 312) - по мярка 311 (мярка 311 ”Разнообразяване към неземеделски дейности” от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) за периода 2007-2013 година, подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Помощта е отпусната на осн. Чл.31 ал.2 от НАРЕДБА No 30 от 11.08.2008г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Разнообразяване към неземеделски дейности” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 година, и при спазването на РЕГЛАМЕНТ (ЕО) No 1998/2006 НА КОМИСИЯТА, от 15 декември 2006 година, относно прилагането на членове 87 и 88 от

Договора към минималната помощ (de minimis)) и мярка 312 ("Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" от програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г.(ПРСР), подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). Помощта е отпусната на осн. Чл.31 ал.2 от Наредба № 29 от 11.08.2008 год. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия" по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 год., и при спазването на РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1998/2006 НА КОМИСИЯТА, от 15 декември 2006 година, относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ (de minimis)) и ползваните преференциални цени, за периода до изтичане на 3 данъчни години, считано от датата на подписване на договора за предоставяне на помощта (т. 10 от преамбюла на Регламент (ЕО) № 1998/2006 на Комисията от 15.12.2006 г., минималната помощ трябва да се счита за предоставена в момента, когато на предприятието бъде предоставено, в съответствие с националния правен режим, юридическото право за получаване на помощта) са надвишили размерите определени в de minimis (чл.2 пар.2 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1998/2006 НА КОМИСИЯТА, от 15 декември 2006 година, относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ);

е. Дори и ползвани съвкупно, през период на три данъчни години двете мерки да са надвишили de minimis регламента, трябва да се има предвид, че само когато общата сума на помощта, предоставена *по една мярка за помощ*, надхвърли горепосочения таван, тази сума не може да се ползва от благоприятно третиране по този регламент дори за част, която не превишава този таван (чл.2 пар.2 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1998/2006 НА КОМИСИЯТА, от 15 декември 2006 година, относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора към минималната помощ). Във връзка с т.1.5. и предходното изречение тук трябва да се направи едно уточнение:

1.6.1. предоставените по мярка 311 средства имат за цел: 1. насърчаване на разнообразяването към неземеделски дейности; 2. насърчаване на създаването на възможности за заетост и повишаване на доходите в селските райони; 3. насърчаване на развитието на интегриран туризъм в селските райони;

1.6.2. предоставените по мярка 312 средства имат за цел: насърчаване на растежа и създаване на нови работни места в микропредприятия за неземеделски дейности в селските райони; насърчаване на предприемачеството в селските райони; насърчаване развитието на интегриран туризъм в селските райони

1.6.3. преференциалните цени за ВЕИ имат за цел насърчаването на производството на енергия от ВЕИ, което е един от приоритетите на европейската енергийна политика. За това свидетелства и чл. 194 в) ДФЕС, който изрично посочва, че ЕС има за цел "да насърчава [...] разработването на нови и възобновяеми енергийни източници". Тази цел е възприета от директива 2009/28/ЕО от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници, съгласно която до 2020 г. делът на енергията от възобновяеми източници следва да достигне 20% от общия енергиен микс в рамките на ЕС.

За да се достигне до извод, че има надвишение в размерите определени в de minimis трябва първо да се съпоставя помощ по една и съща мярка, освен аргументите за други нарушения на Държавата.

В заключение тук, дори и преференциалните цени да са признати за държавна помощ, не е проведена процедура, както и няма решение на Комисията, която да определя, че при продажбата на енергия от електрическата централа на всеки един от Производителите и получената помощ по мярка 311 и мярка 312 са надвишени размерите определени в de minimis. С това е нарушен чл.108 пар.2 от ДФЕС.

II. Глава II и Глава III от РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз:

2.1. Де факто със ЗИД на ЗЕ, видно от мотивите му, се цели възстановяване на помощ, която Държавата счита че е в нарушение на de minimis регламента. За да се възстанови такава помощ, общностното право предвижда специална процедура:

2.1.1. Държавата членка изпраща уведомление до Комисията за нова помощ (чл.2 пар.2), Комисията започва официално разследване (чл.6), получаване на становища и коментари от заинтересованите страни (каквото е бенефициента);

2.1.2. Решение за преустановяване или временно възстановяване на помощ се отправя от Комисията *до* Държава членка, докато Комисията вземе решение за съвместимостта на помощта с вътрешния пазар. Възстановяването се извършва в съответствие с процедурата, предвидена в член 16, параграфи 2 и 3 (чл.13);

2.1.3. Когато са взети отрицателни решения в случаи с неправомерна помощ, *Комисията решава съответната държава-членка да вземе всички необходими мерки за възстановяване на помощта от получателя („решение за възстановяване“ чл.16 пар.1);*

2.1.4. Без това да накърнява разпореждане на Съда на Европейския съюз, съгласно член 278 от ДФЕС, *възстановяването се извършва незабавно и в съответствие с процедурите по националното законодателство на съответната държава-членка.....* За тази цел и в случая на производство пред националните съдилища съответните *държави-членки предприемат всички необходими стъпки, които са предвидени в съответните им правни системи....*(чл.16 пар.3);

2.1.5. Не на последно място трябва да се отбележи, че Комисията не изисква възстановяване на помощта, ако това противоречи на общ принцип на правото на Съюза (чл.16 пар.1), в случая принципа за “ооправданите правни очаквания”.

Значителен брой от водещите принципи на правото на Съюза са изведени от преюдициални въпроси, някои от които са поставени от първоинстанционни национални юрисдикции. По направено преюдициално запитване отправено от Corte suprema di cassazione (Италия), по **Дело C-89/14 A2A SpA срещу Agenzia delle Entrate** заключението е че “..... защитата на оправданите правни очаквания не допуска национална правна уредба да лишава с обратна сила лице от правно защитено очакване...”.....“зачитането на общите принципи на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност ...това изискване на правната сигурност важи особено строго по отношение на правна уредба, която може да съдържа финансова тежест за частноправните субекти.”

В заключение тук, дори и да не се приеме казаното в т.1 по горе, няма Решение за възстановяване, прието от Комисията спрямо България, по отношение на получена от всеки един от ползващите финансиране, неправомерна държавна помощ, за което Държавата да е предприела срещу тях (Производителите) мерки за възстановяване на помощта, съгласно националното законодателство (то предвижда механизъм, съгласно общият гражданско правен ред, вкл. и за налагане на обезпечителни мерки от националните съдилища).

В заключение тук, нарушават се общи принципи на конкуренцията и забрани, които имат директен ефект, т.к. произтичат от ДФЕС.

Нарушения на Конституцията на Република България

В чл.5, ал.4 от Конституцията на Република България изрично е предвидено: „Международните договори, ратифицирани по конституционен ред обнародвани и влезли в сила за Република България, са част от вътрешното право на страната. Те имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат.”

Конституционният съд на Република България има заслуга за обосноваването примата на европейското право в българското правно пространство. Той се произнесе с Решение № 3 от 2004 г, упражнявайки правомощието си да дава задължителни тълкувания на Конституцията, в случая – тълкуване на комплекс от конституционни конструкции, които щяха да бъдат засегнати от наложителни изменения на Конституцията във връзка с предстоящото /тогава/ членство в ЕС, и на първо място – за прехвърлянето на правомощия и за примата на правото на ЕС.

Съдът се произнесе, засягайки неминуемо и фундаментния въпрос за примата на европейското право пред националното в случай на колизия, в следния смисъл : **С подписването договор за присъединяване към ЕС, неговото ратифициране, обнародване и влизане в сила Република България става страна по учредителните договори на Европейските общности и Европейския съюз /с измененията и допълненията им/ и приема съдържанието им, което представлява първичното общностно право, уреждащо изчерпателно съюзните институции и органи, техните компетенции и актовете им. Актовете на първичното право на Европейския съюз представляват международни договори по смисъла на чл.5, ал.4 от Конституцията и при спазване на предвидените условия техните разпоредби стават част от вътрешното право на Република България.** Европейският съюз приема и т. нар. вторично право. Съгласно чл. 249, ал. 1 от Договора за създаване на Европейска общност институциите на Европейския съюз приемат регламенти и директиви, вземат решения, изказват препоръки или мнения. ... Тези актове се приемат на основание изрични разпоредби от първичното право. Основна характеристика на вторичното право е, че неговите актове не са международни договори по смисъла на чл.5, ал. 4 от Конституцията и не подлежат на ратификация от националните парламенти след приемането им. **И те обаче, имат пряко действие и не се нуждаят от изрично въвеждане в националното законодателство.** Това е така според Конституционния съд, защото институциите на европейските общности действат в рамките на техните компетенции с пряко обвързващ правен ефект спрямо институциите и гражданите в държавите-членки.

Приматът обаче, е налице и произтича от предоставените конституционни правомощия в полза на ЕС /чл. 85, ал.1, т.9/, от основните принципи в КРБ /чл. 4 и 5,

ал. 4/, както и от действащото законодателство - "Ако нормативен акт противоречи на регламент на Европейския съюз, прилага се регламентът", /чл. 15, ал.2 от Закона за нормативните актове/.

Освен горното, тази промяна е в нарушение на разпоредби и принципи на Конституцията, а именно:

- принципа на равнопоставеността на правните субекти – чл.19, ал. 2 от Конституцията на Република България ("Конституцията");
- защита на инвестициите и собствеността – чл.19, ал. 2 и 3 от Конституцията;
- принципа на правовата държава и принципа на правната сигурност - чл. 4, ал. 1 от Конституцията;
- недопускане на принудително отчуждаване и закрила на собствеността – чл.17, ал.5 от Конституцията;
- противоречие с чл.4, ал.5 от Конституцията и чл.107 от Договора за функциониране на Европейския съюз (консолидирана версия) ("ДФЕС").

Аргументи по същество

Противоречие с Конституцията на Република България

С измененията се нарушава общ принцип приет от ЗЕ още през 2006 година (чл.31 ал.7 ЗЕ в ред. От ДВ, бр.74/2006), че "разходите от преференциални цени за възобновяеми енергийни източници и комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия се прехвърлят върху крайните потребители на електрическа енергия".

С това изменение се възлагат в тежест на Производителите от ВЕИ разходите за произведената от тях електрическа енергия, които надвишават разходите за производство от конвенционални източници. Това, освен пълна отмяна на схемата за подпомагане е и създаване на "квази данък" за тези Производители, да плащат от приходите, защото произвеждат енергия от ВЕИ.

Конституционният принцип, който гарантира закрила на инвестициите (чл.19 ал.3 от КРБ) е нарушен законодателно с намаляване на преференциалната цена за изкупуване на цялото количество произведена електрическа енергия от ВЕИ (от действието на пар. 18). Преференциалната цена за изкупуване на производителите от ВЕИ е определена по реда на Наредбата по чл.36 ал.3 от Закона за енергетиката и чл.32 от Закона за енергията от възобновяеми източници – Наредба за регулиране на цените на електрическата енергия – чл.2 т.1 във вр. С чл.19 - 23. В чл.12 от Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия във вр. с чл.31 от ЗЕ и чл.35 от ЗЕ е прокламиран принципа за покриване на разходите на енергийните предприятия (в т.ч. И НЕК ЕАД, в качеството си на обществен доставчик) за изкупуване на електрическата енергия от ВЕИ - Признатите от комисията разходи на енергийните предприятия, произтичащи от наложените им задължения към обществото, се компенсират чрез цените, които заплащат всички клиенти, както и това, че при определяне на преференциалните цени е заложен принципа, че "Преференциалната цена на електрическата енергия от възобновяеми източници се определя за целия срок на договора за изкупуване." (чл.24 ал.1 от Наредбата). Преференциалните цени са определени за определен период, като са взети предвид прогнозни разходи (инвестиционни и оперативни), като "Преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми източници, се определят

така, че настоящата стойност на признатите от комисията приходи от продажба на електрическа енергия да бъде равна на настоящата стойност на определените от комисията необходими приходи за целия период на задължително изкупуване" (чл.21 ал.4 от Наредбата).

Защита на инвестициите и собствеността – чл.19, ал. 2 и 3 от Конституцията - Съгласно чл.19, ал.3 от Конституцията "инвестициите и стопанската дейност на български и чуждестранни граждани и юридически лица се закрилят от закона". Многобройни Решения на КС, в които най-общо КС решава, че "Свободната стопанска инициатива може да се разгърне само при законова сигурност за правните субекти при осъществяване на тяхната стопанска дейност. Съгласно чл. 20а от Закона за задълженията и договорите сключеният между страните договор е закон за тях. Промените в условията на сключен договор с един закон несъмнено създава несигурност при осъществяване на стопанската инициатива и пречи на нейното свободно разгръщане."

ВЕИ производителите имат подписани законни дългосрочни договори за изкупуване на цялата произведена от тях енергия при фиксирани цени. Коренната промяна в законодателната рамка по отношение на цената представлява нарушение на чл.19, ал.3 от Конституцията. Такава законодателна промяна представлява груба намеса с ретроактивен ефект върху вече установени отношения и подписани договори, което е противоконституционно.

По аргумент от чл.5, ал.4 от Конституцията и в съответствие с трайната практика на КС всяко несъответствие на норма от национален закон с международен договор, ратифициран по конституционен ред е основание за оспорване на нормата на националния закон пред КС.

От своя страна, конституционните разпоредби се тълкуват в унисон с международните договори, по които България е страна. Този принцип с особена сила важи за основополагащите за българската правна система актове на международното публично право като Договора за функционирането на ЕС (ДФЕС) и Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС).

В своята цялост чл.19, ал.3 от Конституцията следва да бъде интерпретирани в съответствие с чл.1 от Протокол № 1 от КЗПЧОС и с релевантното общностно право.

Чл.1 от Протокол № 1 от КЗПЧОС постановява:

„Всяко физическо или юридическо лице има право мирно да се ползва от своите притежания. Никой не може да бъде лишен от своите притежания освен в интерес на обществото и съгласно условията, предвидени в закона и в общите принципи на международното право.

Предходните разпоредби не накръняват по никакъв начин правото на държавите да въвеждат такива закони, каквито сметнат за необходими за осъществяването на контрол върху ползването на притежанията в съответствие с общия интерес или за осигуряване на плащането на данъци или други постъпления или глоби.“

От тази гледна точка в предметния обхват на чл.19 ал.3 от Конституцията, визиращ закрилата на инвестициите, влиза и правната защита на т.нар. „легитимни очаквания“.

В конкретния случай въведената промяна в цената за изкупуване по пар. 18 ЗЕВИ реално води до ретроактивно намаляване на преференциалната цена за изкупуване на електроенергията от ВЕИ, респективно на очакваните приходи на производителите на такава енергия, планирани на базата на действащ закон и сключени дългосрочни договори.

Налице е очевидна и несъразмерна намеса на държавата в патримониума на засегнатите дружества под формата на фактическа национализация на доход или осуетяване на легитимно очакване, базирани на ясен закон и на сключени в негово изпълнение дългосрочни договори за изкупуване на електроенергия по фиксирани цени преди промяната от 24.07.2015 год.

Фиксираните цени са определени от самата държава като преференциални в предшестваш нормативен акт в изпълнение на съзнателно следвана общностна и национална политика за насърчаване на инвестициите в производство на енергия от възобновяеми източници. По силата на чл.19 ал.3 от Конституцията инвеститорите имат право да разчитат на последователност в държавната политика по подпомагане на инвестициите в цитирания сектор, а държавата има кореспондиращото конституционно закрепено задължение да не въвежда необосновани промени, които влошават инвестиционния климат в същия сектор и лишават инвеститорите от разумно очаквани доходи за сметка на облагодетелстване на самата държава.

При законодателно регулиране на инвестиционните процеси по начин, несъвместим с началата, защитавани от чл.19, ал.3 от Конституцията, се поставя въпросът за съотношението между накарнените икономически права от една страна и обществения интерес и/или други индивидуални права, които законодателят е намерил за необходимо да защити с приоритет пред икономическите права на инвеститорите.

От гледна точка на условието за пропорционалност необходимото ограничаване на икономическите права на определена група стопански субекти следва в оптимална степен да отразява разумния баланс между обществения интерес от разглежданото ограничаване и защитата на признати от Конституцията други права и ценности. Правовата държава налага само ограниченията, необходими в едно демократично общество. Това са ограничения, които отчитат многообразието на защитими интереси и нуждата от намиране на справедливо равновесие между тях. По своя характер и интензитет те трябва да са „релевантни и достатъчни“ за постигане на признатата за легитимна от Конституцията цел, която обслужват.

В случая не е търсен и не е постигнат дължимият разумен баланс между обществения интерес и правата на лицата, засегнати от измененията на ЗЕ и тези допуснати с ПЗР към ЗИД на ЗЕ в ЗЕВИ. Ето защо има основание да се твърди, че с приемането на атакуваните законови разпоредби и произтичащите от тях нарушения на чл.19, ал.2 и ал.3 от Конституцията са нарушени разпоредбите на КЗПЧОС, която представлява международен договор по смисъла на чл.5, ал.4 от Конституцията, ратифициран по конституционен ред, обнародван и влязъл в сила за Република България, представляващ част от вътрешното право на страната, с приоритет над всеки закон, който му противоречи.

Освен изложението с което е нарушен ДФЕС, РЕГЛАМЕНТ НА СЪВЕТА за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз са нарушени и разпоредбите на КЗПЧОС.

Тези нарушения представляват в своята съвкупност, както и поотделно със същата тежест, форма на неконституционно съобразност на приетите нормативни текстове.

Недопускане на принудително отчуждаване и закрила на собствеността – чл.17, ал.5 от Конституцията - По силата на чл.17, ал.5 от Конституцията "Принудително отчуждаване на собственост за държавни и общински нужди може да става само въз основа на закон при условие, че тези нужди не могат да бъдат задоволени по друг начин и след предварително и равностойно обезщетение".

Конституцията закриля вземанията като имуществени права (Решения на КС) – несъмнено цената за изкупуване на произведената ВЕИ енергия по дългосрочни договори е вземане по смисъла на закона. В своето Решение номер 22 от 10.12.1996 г. КС е постановил, че "частно вземане ... може да бъде принудително отчуждено само при условията на чл.17, ал.5 от Конституцията." В допълнение КС в Решение номер 17 от 16.12.1999 постановява, че вземанията "безусловно се обхващат от конституционноправната защита на собствеността, съдържаща се в чл. 17, ал. 1 и 3 от Конституцията".

Противоречие с принципа на правовата държава и принципа на правната сигурност - чл. 4, ал. 1 от Конституцията

Приетите промени имат фактическо обратно действие върху по-рано сключени договори, що се касае до фиксираната цена на изкупуване. В случая се преуреждат правоотношения, "с които се посяга върху придобити права, което създава опасност за доверието в българското право и в стабилността на законовата уредба у нас", както КС посочва в Решение 7.

В допълнение, КС в Решение № 5 от 26.09.2002 г. по к. д. № 5 от 2002 г. и Решение № 10 от 2.12.2009 г. по к. д. № 12 от 2009 г., прокламира, че "конституционният принцип за правовата държава по чл.4, ал. 1 от Конституцията означава наличието на ред и правила при упражняването на властта, като целта на законодателната дейност е да се ръководи не от случайния фактор и силата на властта, а от духа и разпоредбите на Конституцията. Формалното спазване на конституционните изисквания е недостатъчно, когато със закон се въвеждат допълнителни финансови задължения за гражданите при нарушаване същността на тези задължения."

С въведените изменения, фактически се променя определената преференциална цена.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Предвид гореизложеното от името на Сдружение „СЪЮЗ НА ПРОИЗВОДИТЕЛИТЕ НА ЕКОЛОГИЧНА ЕНЕРГИЯ-BG“, молим Конституционния съд да уважи искането на 49 народни представители от 43 – то Народно събрание, като обяви за противоконституционни и противоречащи на международни договори ал.1, ал.2, ал.3, ал.4 и ал.5 на пар. 18 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (ЗЕ, обн. ДВ, бр.56 от 24.07.2015 год.).

гр. Благоевград
16.11.2016 г.

С уважение:

Иво Арсов
Председател на управителния съвет